

Posudek diplomové práce Marie Chaloupkové „Nietzsche a jeho výklad u filosofů postmoderny“

Diplomová práce Marie Chaloupkové „Nietzsche a jeho výklad u filosofů postmoderny“ patří již vymezením svého tématu k pracím velmi obtížným. Proto jsem ráda, že hned na úvod mohu konstatovat, že se diplomantka s tímto úkolem vyrovnala se ctí. Důležité je již to, že si uvědomila nutnost širšího základu pro zkoumanou problematiku, a proto vyšla ze studia různých typů interpretací Nietzscheho filosofie a myšlení vůbec. Teprve jejich rozborem mohla dospět k pochopení shod i odlišností interpretací tohoto tématu v postmoderní filosofii a dát tak svému zkoumání solidní oporu. Zároveň tím ale značně rozšířila záběr své práce a byla nucena prostudovat opravdu širokou filosofickou literaturu. Všichni, kdo jsme byli nuceni studovat nějaký filosofický spis do hloubky víme, jak obtížná a dlouhodobá práce to je. Že se do ní diplomantka nejen s odvahou pustila, ale především ji úspěšně zvládla je třeba výrazně vyzdvihnout.

Za znak porozumění zkoumané problematice považuji již schopnost diplomantky vybrat si z nepřehledného materiálu o Nietzscheově filosofii tři výrazně odlišné interpretace z české filosofické produkce a ukázat na nich nejen odlišnost přístupu k Nietzscheově myšlení, ale i různost přístupů metodologických. Postmoderní pohledy na Nietzscheho filosofii se stávají čtvrtou možnou cestou k Nietzschemu, ale zároveň prozrazují mnohé i o podobě myšlení postmoderního. Této možnosti ve své práci autorka plně využila.

V Koubově interpretaci postihla jeho schopnost prostřednictvím fenomenologicky založené interpretace ukázat další směry filosofického myšlení po rozpadu tradiční metafyziky. Připravila si tak půdu pro pochopení základních rysů Derridova chápání role Nietzscheho při bourání metafyziky a jejího nahrazování metafyzikou jinou. Zároveň využila možnosti vidět zkoumanou problematiku i zrcadlově, tedy ukázat, jak se sám Kouba vyrovnává s postmoderními interpretacemi Nietzscheho, zejména s Derridou. Vyzdvihla i Koubovu schopnost propojovat motivy ontologické a etické. Jde zejména o pojetí pravdy, vůle a nihilismu. V Mokřejšově interpretaci zdůraznila především momenty antropologicko-filosofické, související s Nietzscheovým chápáním etap a smyslu lidského života. Výraznost tohoto obratu k jedinci je opět dalším možným postmoderním tématem. Tuto část práce uzavřela rozborem názorů křesťanského myslitele Davida Nováka. Jeho interpretace jí posloužila k pochopení cest dialogu s Nietzscheem vedeným z opozitních poloh.

Druhou část práce zaměřila na zkoumání postmoderních interpretací Nietzscheho filosofie, zejména na Lyotardovy *Rozepře* a Deleuzeho díla *Nietzsche a filosofie*. Pozornost však věnuje i dalším myslitelům a dílům v prostoru postmoderního myšlení. Nejprve předvedla základní témata, o něž se postmoderní vztah k Nietzschemu opírá (jazyk, velká vyprávění, diskurzy aj.) a potom tato témata rozvinula při jejich specifikaci v pracích Lyotarda a Deleuzeho. Úspěšně zvládla i úskalí, které při tomto postupu na autora čeká, tj. odlišit svou interpretaci, interpretaci Nietzscheho jak ji podává ten který autor a jeho vlastní názory, které se k Nietzscheově filosofii vztahují jen zprostředkovaně.

Celkové hodnocení: Práci Marie Chaloupkové „Nietzsche a jeho výklad u filosofů postmoderny“ považuji za velmi kvalitní po všech stránkách do té míry, že ji navrhuji klasifikovat stupněm výborně a přijmout jako práci rigorózní.

Pro obhajobu navrhuji téma:

Které motivy nepominula žádná interpretace Nietzscheho, s níž jste pracovala a kde vidíte největší odlišnosti v jejich uchopení?

Praha 2.1.2008

Dr. Miloslava Blažková, CSc.